

Arrest

nr. 294 562 van 22 september 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat G. KLAPWIJK
Paul Emile Jansonstraat 11
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nicaraguaanse nationaliteit te zijn, op 22 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 23 november 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 31 mei 2023 met referentienummer 110097.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 augustus 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 28 december 2019, diende op 5 februari 2020 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 26 november 2021 nam de adjunct-commissaris een weigeringsbeslissing gelet op het feit dat verzoeker niet aanwezig was op het voorziene moment van het persoonlijk onderhoud. Deze beslissing werd op 26 januari 2022 ingetrokken en het beroep werd verworpen (RvV 25 mei 2022, nr. X).

1.3. Op 28 juni 2022 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 3 november 2022 ingetrokken en het beroep werd verworpen (RvV 14 februari 2023, nr. X).

1.4. Op 23 november 2022 nam de adjunct-commissaris de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 11 mei 2023 ter kennis werd gebracht (*"herbetekening"*), is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*"Asielaanvraag: 05/02/2020
Overdracht CGVS: 24/07/2020*

U had op 23 maart 2022 van 09u45 tot 11u40 een persoonlijk onderhoud met een medewerker van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Nicaraguaanse nationaliteit te bezitten. U bent geboren op [...] juni 1998 in El Jicaro in de staat Nueva Segovia. U woonde daar heel uw leven bij uw ouders. Uw ouders verblijven momenteel nog in hetzelfde huis met uw jongste broer A. Uw broer M. verliet Nicaragua zeven jaar geleden en woont met zijn gezin in België. Uw broer D. verblijft sinds drie maanden in de Verenigde Staten.

Uw moeder werkte als secretaris van de gemeenteraad van Nueva Segovia gedurende drie jaar. Uw moeder stond de burgemeester bij en was lid van de PLE-partij.

In april 2018 begonnen u, uw broer D. die aan de universiteit studeerde en jullie vrienden onder impuls van de eerdere presidentskandidaat Felix Maradiaga deel te nemen aan de protesten tegen president Daniel Ortega en zijn regering. U nam in totaal twee keer deel aan dergelijke protesten in Managua. Naar aanleiding van de presidentsverkiezingen werden uw ouders aangespoord om zich bij de regeringspartij FSLN van Daniel Ortega aan te sluiten en voor hen te stemmen. Uw vader werd zelfs met de dood bedreigd opdat hij naar de regeringspartij zou overstappen en voor hen zou stemmen, maar hij en uw moeder gaven niet toe. Uw ouderlijk huis werd vervolgens bekogeld met stenen en beklad met graffiti door aanhangers van de regering van Ortega. In mei 2018 stelde uw vader voor dat u het land zou verlaten. U verliet Nicaragua in mei 2018 per vliegtuig en reisde naar Panama waar u ongeveer twee jaar verbleef. Toen u naar Panama vertrok in mei 2018 werd uw moeder ontslagen uit haar functie als gemeenteraadssecretaris. U besloot vervolgens om Panama te verlaten en uw broer M. in België te vervoegen. Op 28 december 2019 arriveerde u in Spanje en de volgende dag kwam u in België aan. U diende een verzoek om internationale bescherming in op 5 december 2020.

Op 22 mei 2021 werd er een aanhoudingsbevel tegen u uitgevaardigd omdat u had deelgenomen aan de protesten tegen de regering.

Bij terugkeer naar Nicaragua vreest u vervolgd te worden door de Nicaraguaanse autoriteiten omwille van uw deelname aan de protesten.

Ter staving van uw verzoek legt u volgende originele documenten voor: uw paspoort, uw identiteitskaart en uw Panamese verblijfskaart. Daarnaast legt u een kopie neer van een brief van presidentskandidaat Felix Alejandro Maradiaga Blandon (d.d. 29/05/2021), van de arbeidsverbrekingen van respectievelijk uw moeder en uw broer D., en van documenten inzake de vraag om internationale bescherming in de Verenigde Staten van uw broer D.

Op 26 november 2021 nam het CGVS de beslissing om de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming te beëindigen omdat u niet aanwezig was op uw voorziene persoonlijk onderhoud van 28 oktober 2021. U tekende beroep aan tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Op 26 januari 2022 besloot het CGVS de bestreden beslissing in te trekken en werd uw verzoek opnieuw onderzocht.

Op 28 juni 2022 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de beslissing om u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus te weigeren omdat u er niet in slaagde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het

bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. U diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Op 3 november 2022 besloot het CGVS de bestreden beslissing in te trekken wegens een materiële fout.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient voorts geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest de Nicaraguaanse autoriteiten omwille van uw deelname aan protesten tegen de overheid (zie notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 23/03/2022, hierna CGVS, p.10-11). Aan uw vervolgingsverhaal kan echter geen geloof worden gehecht.

Vooreerst dient te worden gewezen op uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen omtrent uw asielmotieven. Zo dient te worden opgemerkt dat de voorstelling van de feiten zoals door u aangehaald bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) en door u verklaart tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS allerminst overeenkomen. U verklaarde immers ten aanzien van de DVZ dat uw moeder voor de regeringspartij FSLN werkte en dat jullie door leden van de andere regeringspartij PL (Liberales) werden gevisieerd (CGVS-Vragenlijst d.d. 17/07/2020 vraag 3.5). U wilde niet stemmen op deze PL-partij en er werden stenen gegooid op jullie huis gezien jullie link met de FSLN, zo zegt u op uw eerste interview bij de DVZ (CGVS-Vragenlijst d.d. 17/07/2020 vraag 3.5). Op het CGVS draait u de zaken om en zegt u dat uw moeder lid was van de PLE-partij en dat jullie net werden bedreigd door de aanhangers van de regeringspartij FSLN (CGVS p.11-12). Hierbij kan er eveneens niet worden voorbijgegaan aan de vaststelling dat u niet eens weet waarvoor PLE staat (CGVS p.11), en u vermoedelijk met de PLE met de PLI verward (zie administratief dossier). Uit uw herhaaldelijke verklaringen op de DVZ dat uw moeder lid was van de FSLN en jullie de PL vreesden, kan opgemaakt worden dat u zich niet éénmalig zou hebben vergist. Een andere inconsistentie ligt in het feit dat u op de DVZ zei dat uw moeder in december 2019 ontslag moest nemen omwille van de bedreigingen (CGVS-Vragenlijst d.d. 17/07/2020 vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u dan weer dat uw moeder werd ontslagen ten tijde van uw vertrek uit Nicaragua, hetgeen u in mei 2018 deed (CGVS p.6,12). In de door u ingediende arbeidsverbreking van uw moeder staat dan weer dat vanaf vrijdag 15 november 2020 haar werk werd stopgezet (zie ingediende documenten nr 4). Hierbij dient trouwens opgemerkt te worden dat 15 november 2020 geen vrijdag maar een zondag was (zie administratief dossier). U zou zelf ook bedreigingen hebben ontvangen op het veld (CGVS-Vragenlijst d.d. 17/07/2020 vraag 3.5), doch heeft u daar op het CGVS niets over vermeld. Nochtans werd u herhaaldelijk gevraagd om alle incidenten, problemen en gebeurtenissen aan te halen (CGVS p.8-10,15). Het is eveneens opmerkelijk dat u op de DVZ aangaf dat uw vrees bij terugkeer eruit bestond dat u zich verplicht zou moeten mengen in de politiek en zou moeten gaan stemmen (CGVS-Vragenlijst d.d. 17/07/2020 vraag 3.5). U kreeg in Nicaragua een identiteitskaart op zestienjarige leeftijd, maar u wilde niet gaan stemmen op de PL-partij en bij terugkeer zou u problemen kennen omwille van deze identiteitskaart, aldus uw verklaringen op de DVZ (CGVS-Vragenlijst d.d. 17/07/2020 vraag 3.5). Tegenover het CGVS verklaart u echter vervolging door de autoriteiten van Nicaragua te vrezen wegens uw deelname aan de protesten tegen president Ortega en zijn regering (CGVS p.10-11). U heeft op de DVZ zelfs niet eens aangehaald dat u aan protesten heeft deelgenomen laat staan dat u vervolging daarom zou vrezen. Uw voorstelling dat u uw identiteitskaart in Nicaragua reeds kreeg voor uw achttien jaar, de door u aangegeven stemgerechtigde leeftijd in uw land, en waardoor u dus als minderjarige middels de stemplicht reeds werd aangezet om te gaan stemmen, doet de waarheid trouwens geweld aan (CGVS-Vragenlijst d.d. 17/07/2020 vraag 3.5; CGVS p.13-14).

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat er geen stem- of opkomstplicht is in Nicaragua en dat de stemgerechtigde leeftijd reeds sinds de jaren tachtig op zestien jaar ligt (zie administratief dossier).

Deze incoherenties die slaan op de kernelementen in uw vervolgingsrelaas, ondermijnen vanzelfsprekend uw algemene geloofwaardigheid, de waarachtigheid van de door u beweerde feiten alsook uw vrees op vervolging bij terugkeer naar Nicaragua. Bovendien zijn deze tegenstrijdigheden opmerkelijk aangezien uw verklaringen voor de vragenlijst van het CGVS u werden voorgelezen in het Spaans en door u als goedgekeurd werden ondertekend (CGVS-Vragenlijst d.d. 17/07/2020) U vermeldt zelfs uitdrukkelijk alle redenen aangebracht te hebben waarom u Nicaragua diende te verlaten, weliswaar in het kort (CGVS p.3). Verwacht mag worden dat u dan ook geen tegenstrijdige verklaringen meer zou afleggen.

Hierbij aansluitend dient erop gewezen te worden dat het feit dat het interview bij de DVZ korter is dan dat voor het CGVS en dat u ten tijde van uw eerste interview bij de DVZ enig wantrouwen zou hebben gekoesterd waardoor u niet alles wou uitleggen (CGVS p.3), niets afdoet aan de verwachting dat een verzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk kan aanbrengen, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De duur van het interview is hierbij irrelevant. Afgezien van het feit dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kon evenwel redelijkerwijze van u worden verwacht dat u eensluidende en samenhangende verklaringen aflegt over de incidenten, problemen en motieven die de kern van uw vluchtrelaas uitmaken. Bovendien heeft u niet aangetoond dat er een aanhoudingsbevel tegen u werd uitgevaardigd, net zo min als dat u aan protesten zou hebben deelgenomen of dat uw huis werd bekogeld en beklad. U beroept zich met andere woorden op geheel blote beweringen.

Hoewel er op basis van de hierboven aangekaarte tegenstrijdigheden geen geloof gehecht kan worden aan uw bewering dat uw familie als opposanten beschouwd werd – u haalde onder meer aan dat uw ouderlijke woning werd bekogeld en beklad, dat uw vader werd bedreigd met de dood en dat uw moeder ontslagen werd (CGVS p.4,12-13) -, moet er volledigheidshalve op gewezen te worden dat u expliciet verklaarde dat u nooit lid was van een politieke partij en niets meer met politiek te maken wil hebben (CGVS p.11). Voorts legde u geen enkel (begin van) bewijs neer om uw stellingen te staven waardoor deze niets meer zijn dan blote beweringen. Er kan nog opgemerkt worden dat uit uw voorgelegde documenten blijkt dat de arbeidsverbreking van uw moeder en broer D. te wijten was aan het niet-naleven van partijpolitieke taken die door de regering waren uitgevaardigd (zie ingediende documenten nr 4 en 5). Indien er al geloof kan worden gehecht aan deze stukken blijkt dan ook uit niets dat uw familie scherpe en zichtbare kritiek zou uiten tegen het regime, laat staan dat de perceptie dat u en/of uw familie gekant is tegen de regering van die aard is dat jullie vervolging zouden vrezen of een reëel risico zouden lopen op het lijden van ernstige schade. In dit verband dient er benadrukt te worden dat u een paspoort bewam en hiermee het land via de luchthaven van Managua verliet zonder enige problemen (CGVS p.6-7,14). Daarenboven wonen uw ouders en jongste broer nog steeds in dezelfde ouderlijke woning en haalde u geen verdere problemen aan met de Nicaraguaanse autoriteiten (CGVS p.4,10,13-15). Ook de door u neergelegde verklaring van de vroegere presidentskandidaat Felix Maradiaga vermeldt de veiligheidssituatie in Nicaragua van burgers die zich verzetten tegen de regering van Daniel Ortega en de exodus van dergelijke burgers uit het land, net zoals u. Deze verklaring werd opgesteld op 29 mei 2021, zijnde een half jaar na uw verzoek om internationale bescherming, en dient ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming, zo staat er te lezen (zie ingediend document nr 3). Het gesolliciteerd karakter ontnemt dit stuk echter van haar objectieve bewijswaarde. De authenticiteit ervan kan ook betwijfeld worden daar het een kopie betreft en de auteur zijn naam verkeerd spelde, hetgeen toch opmerkelijk is. Wat er ook van zij u maakte zodus op geen enkele wijze aannemelijk dat er in uw persoonlijk geval evenwel sprake is van een dergelijk (risico op) vervolging.

Verder springt uw houding in het oog aangezien die herhaaldelijk inconsistent is met de door u aangehaalde vrees. Zo kan er vooreerst onmogelijk worden voorbijgegaan aan het feit dat u pas twee maanden na uw aankomst in België een verzoek om internationale bescherming indiende (zie administratief dossier). De vaststelling dat u zo lang geen verzoek om bescherming indiende is dan ook zeer bevreemdend. De wettelijke termijn voor een asielaanvraag bedraagt acht dagen. Een dergelijke houding kan geenszins in overeenstemming worden gebracht met en getuigt niet van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Van iemand die beweert zo een vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan worden verwacht dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Het verweer dat u en uw broer M. niet wisten waar u uw aanvraag moest doen en dat u geen Frans spreekt, kan uw nalatigheid niet goedmaken (CGVS p.15). Er kan immers niet aangenomen worden dat u met uw kennis van de Spaanse taal niet in staat zou zijn geweest om binnen de acht dagen de weg naar de Dienst Vreemdelingenzaken te vinden indien u er zich daadwerkelijk op toeleegde. De vaststelling dat u laattijdig een vraag om internationale bescherming indiende in België zet de geloofwaardigheid van uw voorgehouden vrees opnieuw ernstig op de helling. Daarnaast blijkt uw houding niet in overeenstemming met of getuigt niet van het hebben van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming daar u in Panama nooit om internationale bescherming heeft gevraagd. Er kan immers redelijkerwijze van uitgegaan worden dat het concrete land waar de asielzoeker terechtkomt en dat aan hem bescherming verleent voor deze ondergeschikt is aan het feit daadwerkelijk tegen zijn vervolger(s) beschermd te worden. Van een persoon die daadwerkelijk risico loopt op vervolging of ernstige schade in zijn land van herkomst mag dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat hij of zij na aankomst in een derde land zo snel mogelijk een beroep doet op de bevoegde autoriteiten voor het verkrijgen van bescherming, quod non in casu. Uw voorstelling alsof Panama in een zelfde soort dictatuur en regering heerst zoals in Nicaragua is bovendien pertinent onjuist. Volgens de objectieve informatie scoort Panama beduidend beter dan Nicaragua op de Democracy Index van 2021 met een score van 83 op 100 tegenover 30 op 100, en zijn er wel degelijk mogelijkheden om een verzoek tot bescherming in te dienen in Panama. In 2020 stonden voor Panama de Nicaraguaanse asielzoekers in de top vijf (zie administratief dossier).

Ook uw onwetendheid over de actuele stand van uw problemen ondermijnt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas (CGVS p.13). De vaststelling dat u, eenmaal in veiligheid aangekomen in België, niet meer heeft geïnformeerd bij het thuisfront (CGVS p.13), wijst op een desinteresse in uw hoofde die niet te rijmen valt met het voorhanden zijn van de door u beweerde vrees voor vervolging. Van een verzoeker om internationale bescherming kan worden verwacht dat hij geregeld pogingen onderneemt om zich te informeren over de evolutie van zijn persoonlijke problemen. Actuele informatie is immers van primordiaal belang om de door verzoeker geschetste vrees in te schatten. Het feit dat u nalaat dit te doen, wijst op een gebrek aan interesse en doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees voor vervolging.

Uit bovenstaande vaststellingen volgt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een actuele, gegronde vrees voor vervolging heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt omwille van uw deelname aan twee protesten tegen de overheid. Bijgevolg dient u de internationale bescherming voorzien in artikel 48/3 en 48/4 §2, a en b van de vreemdelingenwet geweigerd worden.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, arbitraire arrestaties, censuur alsook beperkingen van vrijheden, intimidatie en pesterijen zijn veelvoorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel geviséerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

De door u neergelegde documenten die nog niet werden besproken kunnen voorgaande vaststellingen niet ombuigen. Uw paspoort en identiteitskaart tonen uw nationaliteit en identiteit aan. Deze staan niet ter discussie. Dat u in Panama heeft verbleven voor uw komst naar België, hetgeen u aantoonst met uw Panamese verblijfskaart, valt onder dezelfde noemer. Hetzelfde geldt voor de documenten inzake de vraag om internationale bescherming in de Verenigde Staten van uw broer D. Hiermee toont u louter zijn verzoek aan. Kortom u legt al deze stukken voor ter ondersteuning van uw verklaringen, maar ze vermogen niet de voorgaande vaststellingen en de conclusie van uw onwaarachtige relaas te herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert een schending aan van artikelen 48/3, 48/4, 48/6 § 1 en 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing ten onrechte geen geloof hecht aan zijn verklaringen. Verzoeker meent dat hij wel degelijk afdoende verklaringen heeft afgelegd en verwijst integraal naar het persoonlijk onderhoud.

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielaas daar hij doorheen de asielpprocedure tegenstrijdige verklaringen aflegde (i), de door hem neergelegde documenten geenszins zijn verklaringen staven (ii), hij laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende (iii) en het gebrek aan opvolging over zijn problematiek geenszins getuigt van een werkelijke vrees (iv).

Uit een lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoeker het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch stelt de Raad dat hij geen valabele argumenten bijbrengt die de desbetreffende vaststellingen weerleggen of er een aannemelijke verklaring voor geven. Hij onderneemt hiertoe geen ernstige poging, doch beperkt zich louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen. De Raad stelt vast dat de motieven waarop de commissaris-generaal zich baseert om te besluiten tot bovenstaande vaststellingen duidelijk blijken uit de stukken in het administratief dossier en dat deze motieven deugdelijk zijn. Bij gebrek aan een dienstig verweer, blijven deze motieven onverminderd gehandhaafd.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit een ongeloofwaardig relaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

De bestreden beslissing motiveert op dit punt het volgende:

“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie blijkt dat Nicaragua zich in een diepe socio-politieke crisis bevindt. Er worden op grote schaal mensenrechtenschendingen gepleegd door de overheid. Het geweld in Nicaragua wordt gepleegd door de politiediensten en paramilitaire groeperingen. Repressie, arbitraire arrestaties, censuur alsook beperkingen van vrijheden, intimidatie en pesterijen zijn veelvoorkomende fenomenen in Nicaragua. Hierbij worden burgers met een welbepaald profiel gevisieerd. Dit type geweld is in wezen doelgericht van aard, en heeft bijgevolg geen uitstaans met artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet doch houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kadert dit geweld niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet, met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden.

Hoewel de situatie in Nicaragua zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in Nicaragua sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in Nicaragua een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

Verzoeker betwist geenszins de motivering van de bestreden beslissing op dit punt.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Nicaragua een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig september tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP